

Moją polityką jest miłość

Św. Urszula – Julia Maria hr. Ledóchowska
(1865-1939)

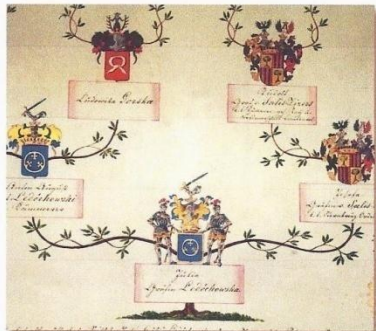

Jedno miałam pragnienie – chciałam służyć Bogu i Ojczyźnie.

St. Ursula Ledóchowska

*** Foundress of the
Congregation of the
Ursuline Sisters
of the Agonizing
Heart of Jesus**

**“My Politics is Love.”
“I had only one desire
to serve God and my
country.”**

Fragment drzewa genealogicznego rodu Ledóchowskich.
U dołu: Julia Ledóchowska – św. Urszula.

1865 17 IV – Julia Ledóchowska przychodzi na świat w Loosdorf (Dolna Austria), jako drugie z siedmiorga dzieci Antoniego Ledóchowskiego, polskiego emigranta, i Józefiny Salis-Zizers, Szwajcarki.

Dewizą rodu są słowa: *Avorum respice mores* (Bacz na obyczaje przodków). Wychowywane w tradycji patriotycznej, urodzone na obczyźnie, dzieci Antoniego i Józefiny wzrastały świadome swych polskich korzeni.

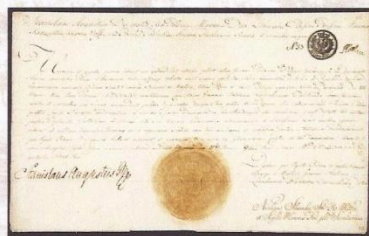
Pradziad Antoni hr. Ledóchowski (1755-1835).

Kawaler Orderu św. Stanisława, poseł na Sejm Czteroletni, związany ze środowiskiem patriotycznym, po klęsce powstania kościuszkowskiego poddany austriacki. W uznaniu zasług i autorytetu w środowisku szlachty galicyjskiej obdarzony przez cesarza Fryderyka II dziedzicznym tytułem hrabiego Cesarstwa Rzymskiego. Po śmierci żony wstąpił do Zgromadzenia Księżych Misjonarzy w Warszawie. Autor wielu prac o charakterze religijnym.

Dziad Ignacy hr. Ledóchowski (1789-1870). Absolwent Austriackiej Szkoły Wojskowej, oficer wojsk napoleońskich, odznaczony orderem Legii Honorowej, Komendant Arsenału, w którym zorganizował pierwsze polskie muzeum uzbrojenia. General Wojska Polskiego, dowódca obrony twierdzy Modlin w wojnie polsko-rosyjskiej 1831, po upadku powstania listopadowego na emigracji. Schyłek życia spędził w Klimontowie pod opieką dominikanów.

Jeden z cennych dokumentów rodzinnych: dyplom Orderu św. Stanisława dla Antoniego Ledóchowskiego, wojewody czernihowskiego, podpisany przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego.

Kardynał Mieczysław Ledóchowski (1822-1902).

Duży wpływ na życie Urszuli i jej rodzeństwa wywarł ich stryj, kardynał Mieczysław Ledóchowski, arcybiskup gnieźnieński-poznański, Prymas Polski, późniejszy Prefekt Kongregacji Rozkrzewiania Wiary, a wiemy, że także i więzien... Wiemy, że właśnie tu, w Poznaniu, walczył on z polityką pruskiego Kulturkampfu o zachowanie wiary, polskości i autonomii Kościoła, za co był prześladowany i więziony.

Jan Paweł II, Poznań, 20 VI 1983

Medal wybity na pamiątkę uwięzienia i wygnania kard. Mieczysława Ledóchowskiego.

Family Roots

Antoni Ledóchowski
(1755-1835),
great grandfather;
Ignacy Ledóchowski
(1789-1870),
grandfather;
Cardinal Mieczysław
Ledóchowski
(1822-1902) uncle.

Przyszła na świat w rodzinie, która dała Kościołowi wybitne postacie. Stryj był kardynałem i prymasem Polski; brat Włodzimierz – przełożonym generalnym Towarzystwa Jezusowego; siostra Teresa – założycielką innego zgromadzenia zakonnego; została ona beatyfikowana 10 lat temu. Ale Urszula wyróżniła się od razu nie tyle ze względu na uprzywilejowaną sytuację rodziny, co dzięki swojej silnej i wybitnej osobowości.

Jan Paweł II, Rzym, 29 V 1984

*Czym jesteśmy i co posiadamy – nie myślę
o doczesnych dobrach – zawdzięczamy po
Bogu Twojej macierzyńskiej miłości i Twemu
światłanemu przykładowi.*
św. Urszula o swojej matce

Rodzice Świętej: Antoni Ledóchowski (1823-1885) i Józefina Salis-Zizers (1831-1909).

Mali Ledóchowscy w roku 1872.

Od lewej: Włodzimierz, Ernestyna, Maria Teresa, Julia i Maria (pozostałe rodzeństwo to Franciszka i Ignacy).

Wychowanie nasze było poważne, roztropne, raczej surowe, choć pełne miłości. [...] Od dzieciństwa ćwiczone nas w odwadze, wstydem było rozczulanie się nad sobą.

Franciszka Ledóchowska, młodsza siostra Julii

Immediate Family

* Parents:

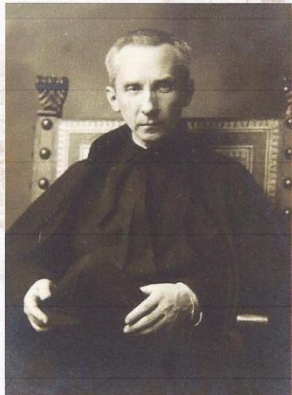
**Antoni Ledóchowski
(1823-1885)
and Josephine Salis-
Zizers (1831-1909)**

* Siblings:

**Włodzimierz,
Ernestyna,
Maria Teresa,
Julia,
Maria**

Starsza siostra Julii, **Maria Teresa** (1863-1922), zwana „Matką Afryki”, beatyfikowana w 1975 roku przez Pawła VI.

Brat Julii, **Włodzimierz** (1866-1942), generał jezuitów.

Najmłodszy brat Julii, **Ignacy** (1871-1945), generał Wojska Polskiego, zginął w obozie koncentracyjnym w Dora koło Nordhausen.

Julia Ledóchowska – św. Urszula w wieku 7 lat, w 1872 roku.

Medalik z Matką Boską Częstochowską, jedyna z pamiątek, otrzymanych przez Julię na I Komunię św. w 1876 roku.

Przyszłość narodu nie tyle w ręku naszych polityków, ile w ręku matek spoczywa. Na kolanach świętej matki wychowują się świętobliwi kapłani, dzielni urzędnicy państwowi, bohaterscy obrońcy Ojczyzny.
św. Urszula

Kartka z Częstochowy, wysłana przez św. Urszulę do Marii Teresy Ledóchowskiej podczas pierwszej podróży do Petersburga, 9 IV 1907.

Julia z młodszym bratem Ignacym, późniejszym generałem, w 1881 roku.

*Siblings in later life:

**Maria Teresa -
Mother of Africa,
beatified in 1975;**

**Włodzimierz -
Superior General of
the Jesuits;**

**Ignacy - General of
the Polish Army;**

MAŁE OJCZYZNY ŚW. URSZULI – JULII HR. LEDÓCHOWSKIEJ

Tym, co doprowadziło kontynent europejski do jedności w wielości, było rozprzestrzenienie się jednej wiary chrześcijańskiej. Drogi misjonarzy i pielgrzymów chrześcijańskich związały ze sobą wzajemnie w sposób pokojowy kraje i narody Europy; również i tu Austria jest ważnym przykładem...

Kraj wasz nie tylko otrzymywał pomoc misjonarzy, lecz także wielokrotnie niósł ją innym ludom. Jako jeden pośród wielu przykładów niech ze względu na aktualną okazję posłuży założycielka urszulanek szarych, siostra Maria Julia Ledóchowska. Urodzona w Loosdorf koło Melk, pracą swą w Polsce uczyniła tyle dobrego, że w czerwcu tego roku, podczas mojej podróży do Ojczyzny, mogła zostać ogłoszona błogosławioną.

Jan Paweł II, Przemówienie podczas Nieszporów Europejskich, Wiedeń, 10 IX 1983

1874 Rodzina Ledóchowskich przenosi się z Loosdorf do pobliskiego Sankt Pölten. W latach 1874–1880 Julia uczęszcza na pensję Pań Angielskich.

1883 Rodzina przeprowadza się do Lipnicy Murowanej pod Bochnią (nieдалеko Krakowa).

1885 Umiera ojciec, Antoni Ledóchowski. Młodszy brat, Włodzimierz, wstępuje do seminarium duchownego. Najstarsza siostra, Maria Teresa, zostaje damą dworu książąt tokańskich w Salzburgu.

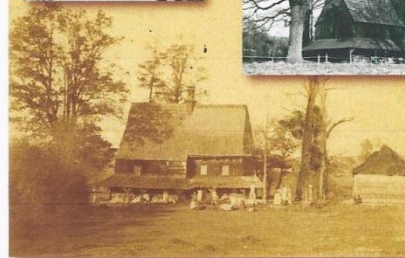
Dom rodzinny Ledóchowskich w Loosdorf k. Wiednia. Tu zamieszkali Antoni i Józefina po ślubie w 1862 roku, tu też w 1865 roku przyszła na świat Julia Ledóchowska.

Dwór w Lipnicy Murowanej, schyłek XIX wieku. Tu rodzina Ledóchowskich zamieszkała w 1883 roku.

Odnowiony dwór Ledóchowskich.

Kościół św. Leonarda (z XV wieku), w którym pochowani zostali rodzice Julii.

Bilecik z powinszowaniami jubileuszowymi od wójta gminy lipnickiej Stanisława Piotrowskiego, 1937.

Po uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod dom urszulanek i ochronkę dla dzieci w Lipnicy Murowanej, 18 VII 1938.

Pamiętamy wszyscy to miejsce na Podkarpaciu, tę Lipnicę, gdzie mieszkali Twoi rodzice i Twoja rodzina, gdzie się zrodziło Twoje powołanie do świętości. Twoją pierwszą drogę z Lipnicy do Krakowa, do Twojego macierzystego Zakonu Sióstr Urszulanek.

Jan Paweł II, Nabożeństwo majowe w ogrodach watykańskich w przeddzień przewiezienia relikwii bł. Urszuli z Rzymu do Polski, 11 V 1989

* Memorable Childhood Places:

Loosdorf, Austria (place of birth);

The Ledóchowski Family moves to Lipnica Murowana, Poland (1883).

W KRAKOWSKIM KLASZTORZE URSZULANEK (1886-1907)

Właśnie w mojej metropolii, dokładnie w klasztorze urszulanek w Krakowie, matka Urszula rozpoczęła w 1886 roku swoje życie konsekrowane Bogu i w mojej biskupiej stolicy w latach 1950-1951 odbył się proces informacyjny, dotyczący świętości jej życia i heroiczności cnót.

Patrząc na życie z chrześcijańskim realizmem, odkryła palące potrzeby młodzieży żeńskiej, która rozpoczynała studia uniwersyteckie z dala od własnej rodziny. Dla niej w 1906 roku otwiera pierwszy dom akademicki w Polsce prowadzony przez zakonnice; szuka najlepszych teologów, aby pomóc w integracji osobowości młodych, harmonizując ich wiedzę naukową z pogłębianiem prawd wiary.

Z listu kard. Karola Wojtyły do Papieża Pawła VI, Kraków, 28 II 1968

Julia w wieku 21 lat, w 1886 roku, krótko przed wstąpieniem do klasztoru urszulanek w Krakowie.

1886 18 VIII – Julia wstępuje do klasztoru sióstr urszulanek w Krakowie na Starowiślniej, znanego z poziomu duchowego oraz pracy pedagogicznej wśród dziewcząt ze środowiska, a także z odległych miejscowości Galicji i Rosji.

1887 17 IV – otrzymuje habit zakonny i nowe imię: Maria Urszula. Rozpoczyna nowicjat.

1889 28 IV – składa wieczystą profesję zakonną.

1889–1904 Pracuje jako nauczycielka i wychowawczyni w szkole i pensjonacie sióstr urszulanek w Krakowie. Uzupełnia swe przygotowanie pedagogiczne. Bierze też lekcje malarstwa, ozdabia małowidłami ścienymi wnętrza kaplicy klasztornej i maluje obraz Świętej Rodziny do głównego ołtarza.

W latach 1896–97 odbywa studia języka francuskiego w Beaugency i Orléanie, zakończone uzyskaniem dyplomu, uprawniającego do nauczania tego języka.

1904 Zostaje przez wspólnotę wybrana przełożoną klasztoru w Krakowie.

1906 Dzięki usilnym staraniom otrzymuje od kardynała Puzyny pozwolenie na otwarcie przy klasztorze domu akademickiego dla studentek uczelni krakowskich. Zakłada też dla nich pierwszą w Polsce Sodalicję Mariąńską Akademicką.

1907 I-II – odbywa podróż do Rzymu w sprawie zmian w Konstytucjach zakonu.

Przyjęta zostaje na audiencji przez papieża Piusa X. Deklaruje gotowość pracy w Rosji.

III – otrzymuje oficjalną prośbę od ks. Konstantego Budkiewicza, proboszcza parafii św. Katarzyny na Newskim Prospekcie w Petersburgu, o objęcie internatu dla dziewcząt przy tamtejszym gimnazjum parafialnym.

29 VII – zostaje przełożoną misyjnej placówki urszulanek w Petersburgu.

Klasztor sióstr urszulanek w Krakowie przy ul. Starowiślniej.

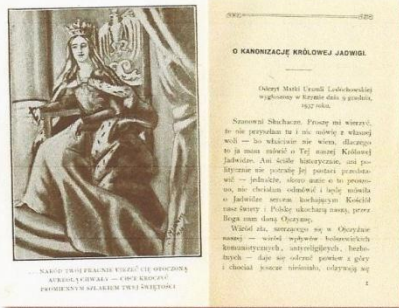

Matka Urszula w habitach urszulanek krakowskiej, Rzym 1907.

St. Ursula at the Ursuline Convent in Kraków (1886-1907)

Klasztor urszulanek w Krakowie – chór zakonny z obrazem Zwiastowania, namalowanym przez św. Urszulę.

Odczyt: O kanonizację królowej Jadwigi, wygłoszony przez św. Urszulę 9 XII 1937 roku w Rzymie, wyd. w 1938 roku.

Wykład Matki nie mógł być mniej lub bardziej interesujący, porywał zawsze. Wszystko jedno, czy była to lekcja historii sztuki, literatury czy gramatyki francuskiej, z chwilą kiedy swoim szybkim, elastycznym krokiem wchodziła na katedrę i obejmowała klasę bystrym spojrzeniem, przykuwała z miejsca naszą uwagę do swej woli nauczania nas tego, czego nauczyć chciała. Metody miała swoje własne, przemyślane, przedziwne konsekwentne i niezawodne w skutkach. Uważała, że wykładawca nie tylko musi znać swój przedmiot, ale musi go umieć wykladać i nie nudzić nigdy! Matka nie tylko umiała, ale lubiła uczyć. Wychowywałyśmy to dobrze. Na wykładach nigdy nie była zmęczona, zawsze mówiła z niegasnącym zapętem.

Natalia z Zaborowskich Horodyska, od 1896 roku uczennica urszulanek w Krakowie.

Św. Urszula z wychowankami krakowskimi, 1910.

Matka Boska Niepokalanego Poczęcia (według Murilla). Obraz namalowany w 1904 roku przez m. Urszulę Ledóchowską. Nad doskonałaniem umiejętności malarskich m. Urszuli czuwał Ludwik Benedyktowicz (1844-1936), uczeń Jana Matejki.

Kard. Karol Wojtyła zamyka proces apostołski w sprawie cudownego uzdrowienia s. Danuty Pawlak za sprawą służby Bożej m. Urszuli Ledóchowskiej, Kraków 1974.

Memorabilia

from the

Ursuline

Convent in

Kraków

W ROSJI I W FINLANDII (1907-1914)

Patrząc na rozwój struktur społecznych i ekonomicznych kraju, matka Urszula dostrzega potrzebę apostolskiego kontaktu zakonnicy ze środowiskiem...

Wyjazd matki Urszuli do Petersburga w 1907 roku z zamiarem objęcia kierownictwa pensjonatu dla młodych katoliczek był prostą konsekwencją jej stałej postawy dyspozycyjności.

Z listu kard. Karola Wojtyły do Papieża Pawła VI, Kraków, 28 II 1968

1907 31 VII – z dwiema siostrami wyjeżdża z Krakowa do Petersburga (w świeckim stroju, gdyż działalność zakonów katolickich jest w Imperium Rosyjskim zakazana) i obejmuje kierownictwo internatu.

Uczy się rosyjskiego i zdaje w tym języku egzamin państwowy ze wszystkich wymaganych przedmiotów, uzyskując dyplom nauczycielski. Stara się o nawiązanie głębszych kontaktów z miejscowym środowiskiem katolickim. Myśli też o formach pracy apostolskiej z Rosjanami.

1908 Powiększająca się wspólnota sióstr, żyjąca w konspiracji, staje się autonomicznym domem urszulanek z matką Urszulą jako przełożoną (tzw. kanoniczna erekcja domu).

Budynki Żeńskiego Gimnazjum i internatu św. Katarzyny w Petersburgu. Obok kościoła znajdował się gmach klasztoru i budynki szkolne, w których mieściły się 4 szkoły polskie z prawami państwowymi: gimnazjum męskie, gimnazjum żeńskie, szkoła elementarna dla ubogich dziewcząt oraz żeńska szkoła zawodowa.

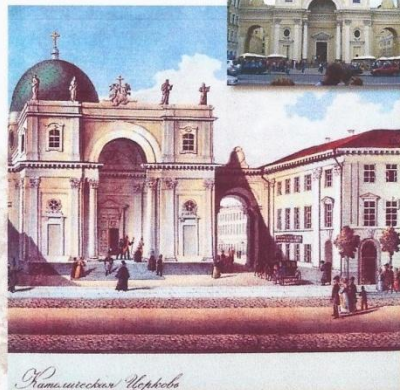
Urszula Ledóchowska w Petersburgu, 1907.

Fot. do dyplomu nauczycielskiego, otrzymanego po zdaniu egzaminów w języku rosyjskim, luty 1909.

Z uczennicami w Petersburgu.

Przemysławowa Katedra

Kościół św. Katarzyny na Newskim Prospekcie, najstarsza parafia katolicka w Petersburgu, w której główną rolę odgrywali Polacy. Wnieśli w końcu XVIII w. na gruncie ofiarowanym przez carycę Katarzynę II. Miejsce pochówku ostatniego króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego.

LISEN KAROL
EDVARDVS DE ROFF
Ingenieur, Maschinenbau, Maschinenbau
Nils, Pilsen, Böhmen
S. S. Professor Universitatis Carolinae Pragensis

Diplom Krzyża Pro Fide et Ecclesia in Russia
merito (za zasługi dla wiary i Kościoła w Rosji),
1931.

W Petersburgu do tego stopnia rozwinęła działalność domu Zgromadzenia, że przekształcił się on w autonomiczny klasztor, do którego dołączyła także pensjonat dla młodych Polek, stwarzając miejsce ekumenicznego spotkania katolików różnych obrządków, prawosławnych i protestantów.

Jej miłość do wszystkich sprawiła, że wyprzedziła swoje czasy.

Jan Paweł II, Rzym, 29 V 1984

In Russia:

* On Mission to Petersburg (1907)

Przez siedem lat, pośród uprzedzeń, wrogości, prześladowań, pogodnie kontynuuje swoją misję wychowawczą i działalność apostołską w klimacie ekumenizmu wśród protestantów w Finlandii – zawsze odważna, pełna ufności, gdyż pewna, że to Bóg prowadzi.

Z listu kard. Karola Wojtyły do Papieża Pawła VI, Kraków, 28 II 1968

1908 IV – kupuje teren nad Zatoką Fińską (w Karelii, należącej wówczas do Rosji). Dom, nazwany na cześć Matki Bożej: Merentähti (po fińsku: Gwiazda Morza), położony niemal na plaży, w pięknym lesie, daje możliwości spokojnej nauki i wypoczynku. Część siostr – i sama Urszula – kontynuuje równocześnie pracę w Petersburgu. W Merentähti nawiązane zostają bliskie kontakty z miejscową ludnością protestancką i katolicką; kaplica staje się miejscem modlitwy również dla Finów.

Stopniowo w nowicjacie, w ścisłej tajemnicy, zaczynają się przygotowywać do życia zakonnego następne urszulanki.

IX – otwiera przy klasztorze internat dla studentek uczelni petersburskich.

1909 II-III – podejmuje starania o otwarcie w Petersburgu kaplicy dla Rosjan oraz o wydanie śpiewnika religijnego po fińsku.

1910 Otwiera prywatne gimnazjum żeńskie w Merentähti.

1911 W sytuacji zaostrzonych represji wobec Kościoła katolickiego w Rosji – usuwa się z Petersburga i osiedla się w Merentähti, mając nadzieję, że to uratuje dzieło. Siostry zmuszone są do zamknięcia swoich kaplic.

XI – ponownie jedzie do Rzymu. W związku z nową falą prześladowań katolików w Rosji otrzymuje od Piusa X konieczne dyspensy, umożliwiające kontynuowanie życia zakonnego w ukryciu.

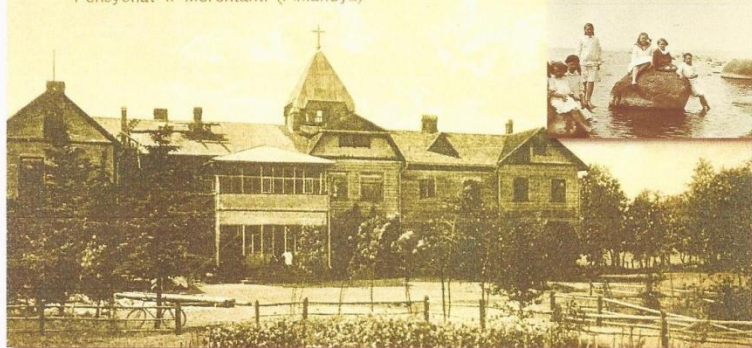
1914 Wybuch I wojna światowa.

25 VIII – Urszula Ledóchowska otrzymuje od władz carskich nakaz opuszczenia granic Rosji. Jako miejsce emigracji wybiera Szwecję, aby być możliwie najbliższej swej wspólnoty.

Z uczennicami szkoły w Merentähti.

Pensjonat w Merentähti (Finlandya)

Dom nad Zatoką Fińską.

W szkole zostały wprowadzone przez m. Urszulę najnowocześniejsze wówczas idee wychowawcze. Dbała ona o wszechstronny rozwój młodzieży. Pracę wychowawczą opierała na zasadach Ewangelii. Nie zaniedbywała też wychowania fizycznego: spacerów, lekcji łańcucha, gimnastyki, gier i innych ćwiczeń fizycznych.

Z uczennicami szkoły w Merentähti.

In Finland:

* Boarding School in Merentähti.

* Missionary Work in the Ecumenical Spirit.

RZECZNICZKA SPRAWY POLSKIEJ W SKANDYNAWII (1914-1920)

Wyrzucona z Rosji w 1914 roku, pozostaje wierna swojemu zawołaniu: „Jak Bóg chce”...

Dziełem charytatywnym, razem z osobami różnych „credo”, świadczy o katolickości swojej wiary i o sile miłości w bezgranicznym oddaniu się dla dobra innych.

Z listu kard. Karola Wojtyły do Papieża Pawła VI, Kraków, 28 II 1968

1914 Zarabia na życie lekcjami języków, uczy się szwedzkiego, nawiązuje pierwsze znajomości wśród międzynarodowej inteligencji w Sztokholmie. Pół roku później siostry zaczęły kolejno do niej dołączać, nie mogąc kontynuować pracy w Rosji, ogarnianej wojną i nastrojami rewolucyjnymi.

1915 III – Główny Komitet Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce, założony w szwajcarskim Vevey przez Henryka Sienkiewicza, Ignacego Paderewskiego i Antoniego Osuchowskiego, zwraca się z prośbą o współpracę. Urszula (oficjalnie: hrabina Julia Ledóchowska) przyjmuje propozycję.

12 IV – rozpoczyna działalność odczytową na rzecz Komitetu. Wygłasza konferencje w różnych miastach Szwecji, Danii i Norwegii. Stara się o nawiązanie kontaktów z wybitnymi osobistościami Skandynawii.

IX – w Djursholmie pod Sztokholmem otwiera instytut języków obcych dla dziewcząt ze Skandynawii. Dom sióstr staje się również miejscem spotkań emigrantów, polskich polityków i mężów stanu o różnych orientacjach.

1916 I – z inicjatywy Urszuli ukazuje się pierwszy numer miesięcznika „Solglimitar” („Promyki Słoneczne”) dla szwedzkich katolików.

W okresie, gdy ją poznałem, wielostronność jej umysłu przejawiała się w zdolnościach językowych: prócz sześciu głównych europejskich znała hiszpański i portugalski, w krótkim czasie nauczyła się po szwedzku, niedługo potem po duńsku. We wszystkich tych językach mogła z łatwością przemawiać publicznie.

Michał Sokolnicki

W Sztokholmie, 1914.

Sprakinstitutet w Djursholmie k. Sztokholmu.

Wśród uczennic, 1915-1916.

Na schodach domu w Djursholmie, 1915-1916.

Uczennice Instytutu Języków w Djursholmie.

Nie jestem uczoną historyczką ani mówczynią. Moje odczyty nie mogą być porównywane z tymi, do których przyzwyczajeni są studenci sławnego na cały świat Uniwersytetu Uppsalskiego. Zapewne słyszeliście już lepsze, głębsze i bardziej naukowe wykłady o dziejach Polski, lecz dzisiaj polskie serce przemówi do was!

św. Urszula

Uppsala, październik 1917

Exiled from Russia (1914)

* Advocate in Scandinavia of the Polish Cause, in Cooperation with Henryk Sienkiewicz.

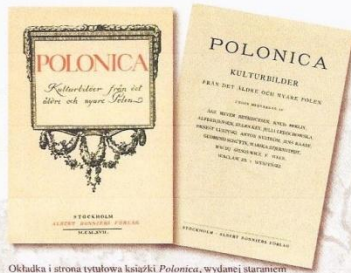
* Opening School of Languages for Scandinavian Girls.

Odczyt wygłoszony przez m. Ursulę w Kopcatadze 19 listopada 1915 roku. Opublikowany ze występu Henryka Sienkiewicza w Lozannie w 1916 roku.

Mother Ursula's 80 Lectures on Poland's Destiny:

* Sweden,
* Norway,
* Denmark.

Okładka i strona tytułowa książki *Polonica*, wydanej staraniem i przy współudziale Urszuli Ledóchowskiej w 1917 roku.

Po jednym z odczytów.

Przed katedrą w Uppsali.

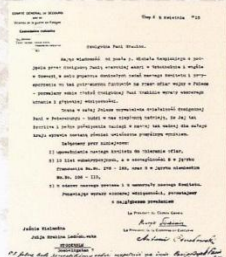
Z polską młodzieżą w Skandynawii.

W polsce.

Łączę się z wami w podziękowaniu za pomoc Ducha Świętego, który od tylu lat na wiele sposobów wspiera ruch ekumeniczny w Szwecji i przyczynia się do wzajemnego zbliżenia chrześcijan. Wystarczy sobie przypomnieć życie i działalność takich ludzi, jak wybitny arcybiskup Uppsali Nathan Söderblom, pochowany w tej katedrze, którego wysiłki w dążeniu do jedności chrześcijan i pokoju na świecie są powszechnie znane. Z wielką radością myślę o jego rozmowach i korespondencji z moją wybitną rodaczką Urszulą Ledóchowską, która podczas pierwszej wojny światowej mieszkała przez kilka lat w Szwecji...

Jan Paweł II, Fragment przemówienia podczas spotkania ekumenicznego w katedrze luteranckiej w Uppsali, 9 VI 1989

List z podpisem Henryka Sienkiewicza, dotyczący współpracy Urszuli Ledóchowskiej z Komitetem w Vevey, 5 IV 1915.

Nominacja Jolity hr. Ledóchowskiej na członka honorowego Głównego Komitetu Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce, Vevey, 3 X 1917.

Ważniejsze z kilkunastu miejscowości skandynawskich, odwiedzonych przez Ursulę Ledóchowską z odczytami o Polsce w latach 1915-1920.

Gdy któregoś dnia towarzyszyłem jej do jednego z miast prowincjonalnych, patrzyłem zdumiony na wychodzącą z odczytu publiczność, na kobiety i nawet mężczyzn surowych, zamkniętych w sobie Szwedów – płaczących. Opowiadała im właśnie o losach dalekiej, od dawna im obcej Polski.

Cechą dominującą jej charakteru była miłość – miłość bez granic i bez wyjątków. Przyjęła otwartym sercem trybuna krakowskich socjalistów Ignacego Daszyńskiego, okrzykanego w kraju ateusza, i nie wahała się mówić o nim z przyjaźnią w swych listach. W Dani zeteknęła się blisko z oddanym przyjacielem Polski, ale osławionym żydowskim radykałem i międzynarodowym wolnomyślicielem. Utrzymywała żywe stosunki łączności z protestantami, również jak z katolikami...

Sypała się miłością dla Polski.

Wydarzenia historyczne tych czasów, wyjątkowo złożone i dramatyczne, zmusiły ją do odwiedzenia różnych krajów Europy; ona zaś, nigdy nie tracąc otuchy, potrafiła wykorzystać wszystko, by wszędzie pozostawić ślad swego stylu...

Jan Paweł II, Rzym, 29 V 1984

Aalborg (Dania).

Building of the school in Aalborg (Dania).

W Aalborgu.

Grevinde Ledochowskas
polske Børnehjem.
Det gaar meget daarløst med
Iidsamlingen.

Grevinden med nogle af sine
småa Plejebørn.

For nogen Tid siden udsendte
den utrættelige Forkjemper for
Polens nødstedte Børn, Grevinde
L e d o c h o w s k a gennem Pres-
sen et Opraab om Hjælp til det
Børnehjem, hun har oprettet i
Polen.

Koncert w wykonaniu wychowanków domu dziecka
w Aalborgu.

Mazur w wykonaniu uczennic szkoły
w Aalborgu.

Jednym z elementów edukacji były
zajęcia teatralne. Uczennice przy-
gotowywały przedstawienia dla
mieszkańców Aalborgu, ale wystą-
piły też w Kopenhadze, zyskując
bardzo pochlebne recenzje.

Z przedstawień w teatrze aalborgskim.

Ochronka św. Antoniego w Aalborgu (Dania).

Z polskimi sierotami w Danii.

1917 IX – kupuje w Aalborgu (Dania) willę na ochronkę dla sierot po polskich robot-
nikach. Wygłasza odczyty w Szwecji i Danii.

X – dzięki jej inicjatywie i staraniom wychodzi książka pt. *Polonica*, będąca
zbiorem artykułów z zakresu historii, literatury i sztuki polskiej, napisanych przez cenionych
autorów w trzech językach skandynawskich.

1918 10 IX – otwiera w Aalborgu szkołę społeczno-gospodarczą dla dziewcząt.

1919 X – jedzie po raz pierwszy do wolnej Polski. M.in. odwiedza arcybiskupa Achille
Rattiego, nuncjusza apostolskiego w Warszawie (późniejszego papieża Piusa XI), prosząc
o radę co do dalszych losów petersburskiej wspólnoty urszulanek.

1920 Szuka w Polsce domu i pracy dla siostr. Konsul norweski w Danii Stolt-Nielsen
ofiarowuje pieniądze na zakup domu w Pniewach k. Poznania. Na cześć głównego patrona
Norwegii dom zostanie nazwany: Zakładem św. Olafa.

7 VI – Stołica Apostolska przekształca wspólnotę w nowe zgromadzenie o charak-
terze apostolskim.

Z uczennicami przed budynkiem szkolnym.

Care for Polish Orphans

* Opening a School of Economics for Girls, in Aalborg, Denmark.

* Publication of “Polonica” in Stockholm.

Opatrzność: Boża gotowała Ci drogi niezwykłe, drogi niepodobne do tych dróg, którymi chodziły Twoje siostry. Przede wszystkim kazała Ci Boża Opatrzność i miłość dusz szukać dobra tych dusz wszędzie tam, gdzie słyszałaś jak gdyby ich głos Ciebie wzywający. Stąd Twoja droga na Wschód, do stolicy carskiego imperium. A potem, już po wybuchu pierwszej wojny światowej, wszystkie Twoje drogi po krajach Europy Północnej – po krajach skandynawskich: przez Szwecję i Norwegię, Finlandię do Danii. A stamtąd – przez Polskę – do Rzymu, gdzie przywiozłaś już gotowy projekt Twojego Zgromadzenia i znalazłaś dla tego projektu zrozumienie. I z takim projektem powróciłaś na ziemię piastowskie. Zaczęłaś się Twoja działalność w Polsce, która wypełniła pracami apostołskimi całe międzywojenne dwudziestolecie. Powstały Urzulancki od Serca Jezusa Konającego, w Polsce nazywane powszechnie urzulanekami szarymi...

**„Naszym apostołstwem jest nauczać ludzi
pokochać pracę”**
Słowo o Matce Ledóchowskiej

Współ twórca powieści Ludwikowski. Wówczas, choć dość młode jeszcze, posiadał już wybitne zdolności twórcze. Wskazywał na niego wybitni badacze literatury, dostrzegając w nim młotko niepokornych. Dostrzegano w nim nie, że wstąpił na drogę, którą przebiegała literatura polska, ale że wstąpił na drogę, którą przebiegała literatura polska.

Opiekunka inteligencji i biednych
Matka Urszula Ledóchowska

Wiosna w Rzymie

ZORZA

Dziękuję ci, mój przyjacielu

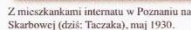
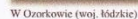
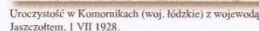
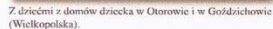
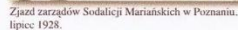
W. podryzo

Z pierwszymi współpracownikami
w Lipnicy (Wielkopolska), 1936.

**Return to an
Independent
Poland (1920)
with a Group of
Sisters and Polish
Orphans.
*Establishment
of Mother House in
Pniewy, near Poznań
and of Other Houses.**

św. Urszula, Szwecja, 1920

W pięćdziesięciolecie działalności MATKI MARII URSZULI LEDÓCHOWSKIEJ,
przełożonej generalnej SS. Urszulanek Najjw. Serca Jezusa Konającego.

[illegible]

Na maple Po

Matka Maria Urszula Ledóchowska

chodowska na język
M. M. Ladochowska
tatywna (militarna)
i bieżących wach ry-
chodowska
tożsakość na wybuchu
właściwa na polu
została wywołana
granie Rosji. Udało
się do Strakomławy
na razie łeciancy pri-
stępnym, w tym
chodowska, która
tak biegle władza
chodowska, w chod-
sławie, siostry za-
chodowska i chod-
chodowska
chodowska
Chodowska w roku 1918 przenosi się Małda Le-

[illegible]

Flourishing Activity in Independent Poland.

Powrót do Polski w 1920 roku z grupą 40 sióstr – prawie wszystkie wstąpiły do klasztoru w Rosji lub podczas wygnania – stawia matkę Urszulę wobec nowych problemów społecznych kraju, który dopiero co odzyskał wolność, oraz przed perspektywą nowej organizacji życia zakonnego...

W tej oto sytuacji matka Urszula intuicyjnie odkrywa własną rolę: służyć najuboższym i najbardziej potrzebującym.

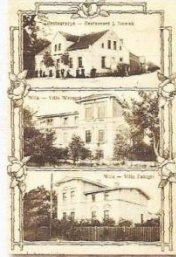
Z listu kard. Karola Wojtyły do Papieża Pawła VI, Kraków, 28 II 1968

Ursuline Motherhouse in Pniewy.

Celebration of Mother Ursula's Golden Jubilee of Religious Life.

Przed domem.

Pierwsze domy, nabyte w Pniewach w 1920 roku.

W swoim pokoju w Pniewach, 1937.

Przy młotach.

10-lecie szkoły pniewskiej, 23 IX 1930.

Sanktuarium św. Urszuli Łędczowskiej w Pniewach k. Poznania.

Pozegnanie z kard. Augustem Hlondem, kwiecień 1937.

Z potem podczas uroczystości zakonnych, 15 VIII 1935.

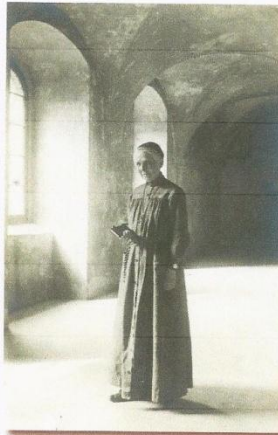
NA ZIEMI SIERADZKIEJ

1921 Na zaproszenie ziemianek m. Urszula udaje się do Sieradza, gdzie wygłasza referat o pracy Zgromadzenia. Podejmuje też decyzję objęcia i odbudowy poddominikańskiego klasztoru w Sieradzu.

1922 IX – rozpoczęcie pracy w Sieradzu.

Z ministrem Karolem Niezabytowskim przed murem XIII-wiecznego klasztoru sieradzkiego, 10 VI 1928.

Na krózkanku klasztornym, 1926.

Uczennice i grono nauczycielskie szkoły urszulańskiej w Sieradzu, 1926.

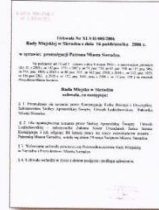

Po rekolekcjach Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet, 1932.

Opening of a New House in Sieradz.

Klasztor urszulański w Sieradzu.

Uchwała Rady Miejskiej w Sieradzu z 16 X 2006 roku. Ogłoszenie św. Urszuli Patronki Miasta.

Nagrody i odznaczenia, przyznane klasztorowi urszulańskiemu przez społeczność miasta i powiatu sieradzkiego.

W ROBOTNICZEJ ŁODZI

Z Łodzią jest mocno związana działalność Urszuli Ledóchowskiej...

W tym właśnie ogromnym skupisku fabryk, w tym skupisku świata pracy, jakim było to miasto w dwudziestolecie międzywojennym, katechizowały pierwsze siostry urszulanki, przybyłe do Łodzi na prośbę pierwszego biskupa tej diecezji, księdza Wincentego Tymienieckiego. W skromnym domu przy ulicy Czerwonej 6 prowadziły, organizowały i koordynowały, rozwijając w państwowych szkołach powszechnych w Łodzi i w niektórych okolicznych miasteczkach, pracę katechetyczną.

Matka Urszula często odwiedzała Łódź, a będąc sama znakomitą wychowawczynią i katechetką, żywo interesowała się problemami związanymi z nauczaniem religii.

Jan Paweł II, Łódź, 13 VI 1987

Dom szarych urszulanek przy ul. Czerwonej. Dziś: Dom Studentek im. św. Urszuli Ledóchowskiej.

1922 III – początek pracy urszulanek SJK w Łodzi.

*Usilnej pracy ludzi dobrej woli
potrzeba, aby podnieść to, co
podupadło, aby wzmocnić to, co
się chwieje, aby młodzieży naszej
dać jasne, wzniosłe ideały,
których dziś tak mało można
znaleźć na świecie.*

św. Urszula

Z dziećmi łódzimi.

Pamiętka Dnia Krucjaty Eucharystycznej, 1934.

Wzród Młodych Polak, 1938.

W drukarni urszulańskiej w Łodzi przy ul. Obywatelskiej, 1938.

Apostolic Work

* Catechesis in Łódź, City of Labourers.

Niegdyś papież Pius XI liczył na Twoją działalność apostołską w Rzymie. Obecny Papież, którego nigdy nie znałaś osobiście i Ciebie on też nigdy osobiście nie poznał, po prostu jest za młody, ten Papież, który mówi tym samym językiem, jakim i Ty mówiłaś, ten Papież liczy na Twoje wsparcie...

Tym bardziej, że w swoim przeszłym życiu miał wiele do czynienia z urszulankami.

I właściwie to urszulanki szare wypuściły go z Polski, z domu na ulicy Wiślanej, i wypuściły tak, że już nie wrócił.

Jan Paweł II, 11 V 1989

Uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod dom dla studentek, 21 VII 1930.

Jubileusz 50-lecia życia zakonnego św. Urszuli, obchodzony w internacie akademickim w Warszawie, 1937.

Szary Dom – dom urszulanek SJK w Warszawie przy ul. Wiślanej.

Troska o młode kobiety, zdobywające wykształcenie i wchodzące w nowe role społeczne, zainspirowała św. Urszulę Ledóchowską do otwarcia domu dla studentek w Warszawie.

Dzięki ofiarodawcom placu na Powiślu, u zbiegu ulic: Gęstej, Dobrej i ks. Siemca (dziś: Wiślana), zaistniała możliwość wybudowania nowoczesnego akademika żeńskiego, 3-skrzydłowego i 7-kondygnacyjnego, o żelbetonowej konstrukcji i wyposażeniu odpowiadającym najnowszemu standardowi. Budowę rozpoczęto wiosną 1930 roku.

W listopadzie 1930 roku „Kurier Warszawski” relacjonował:

W rozpaczliwym położeniu zagadnienia budowlanego w Polsce są jednak niekiedy przypadki niepospolitej energii, opartej nie na rachubach i kalkulacjach, ale raczej na głębokiej ufności w Opatrzność Bożą i w serca ludzkie... Mamy teraz do zanotowania w dziejach podobnej pracy godny wysokiego uznania i podziwu czyn matki Urszuli Ledóchowskiej, przełożonej generalnej Sióstr Urszulanek SJK. (...) Pierwsza, zasadnicza trudność [plac!] była rozwiązana. Ale trudniejsza bodaj była sprawa druga: uzyskanie funduszy na budowę. (...) wraz z jesienią wyczerpały się fundusze z osiągniętej pożyczki. Konieczne są nowe, i to poważne. (...) Pragnąc tę piękną akcją zainteresować społeczeństwo, matka Ledóchowska zorganizowała Komitet budowy domu na internat sióstr urszulanek. Protektorat przyjęli JE ks. kard. Aleksander Kakowski i p. prezydentowa Michalina Mościcka. Utworzono Komitet wykonawczy, w którego skład weszły wszystkie organizacje katolickie stolicy, zarówno młodzieży, jak i starszego społeczeństwa, w liczbie około trzydziestu. W dalszej pracy musi dopomóc społeczeństwo. I nie wątpimy, że dopomoc. Za poparciem tej akcji przemawia doniosłość budowy wielkiego gmachu w stolicy, tak bardzo pod względem budowy upośledzonej. (...) Niechże drogą tej pomocy znajdą w stolicy ulgę zastępy tych studentek, przed którymi obok trudności życiowych stoją odpowiedzialne zadania zdobywania wiedzy.

Przed Szarym Domem po śmierci Jana Pawła II.

Apostolic Work in Warsaw:

- * Residence for Female University Students,
- * Teaching Religion in Schools.

NA WILEŃSZCZYŹNIE

Powołaniem Urszuli była młodzież i jej wychowanie.

Jan Paweł II, beatyfikacja Urszuli Ledóchowskiej, Poznań, 20 VI 1983

Kartka od św. Urszuli do chłopców ze szkoły w Czarnym Borze. Rzym, 25 X 1938.

Z mieszkanicami internatu w Wilnie.

Polska szkoła w Czarnym Borze dzik: Szkoła Średnia im. św. Urszuli Ledóchowskiej.

Z chłopcami z Czarnego Bora.

Z wychowanekami domu dziecka przed budynkiem szkoły czarnoborskiej, 1937-1938.

„KRÓLOWA POLESIA”

Matka Urszula Ledóchowska całe swoje życie uczyniła misją miłosierdzia wobec najbardziej potrzebujących. Gdziekolwiek rzuciła ją losy, odnajdywała młodzież, która wymagała wykształcenia i duchowej formacji, a także biednych, chorych, osamotnionych, na różne sposoby zranionych przez życie, którzy oczekiwali od niej zrozumienia i konkretnej pomocy.

Jan Paweł II, 19 V 2003

1933 19 V – odwiedza Marię Rodziewiczównę w Hruszowej na Polesiu w związku z projektami rozwinięcia działalności na ubogich, wielonarodowych i zróżnicowanych religijnie Kresach Wschodnich.

1938 4 III – wygłasza przez radio pogadankę o pracy urszulanek na Polesiu.

Wzrost młodzieży polskiej w Mołodowie.

Apel skierowany przez św. Ursulę do dziewcząt, aby zgłaszały się jako wolontariuszki do pomocy siostrzynie na Kresach Wschodnich, 1927.

Przyjazd do Ostrova na Polesiu, 1938.

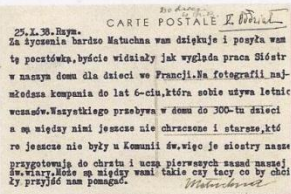
Delegacja polska na kanonicznie Andrzeja Bobalę, Rzym 1938. Na zdjęciu delegacja dla św. Urszuli: Członkini delegacji Kresowej Polesi wzięli udział w Kresach Wschodnich, 1938. (p. Kazimierz Bukraba).

POLESIE (Eastern Poland) Apostolic Work Among the Poor: Children and Families, regardless of Nationality and Religious Affiliation.

Dzisiaj Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego liczy około 900 sióstr w 14 krajach.

Pocztówka od św. Urszuli do dzieci w Czarnym Borze k. Wilna, Rzym, 25 X 1938.

Wśród polskich robotnic we Francji,
1931

W zamku Notre Dame du Salève – domu wypoczynkowym, prowadzonym przez szare urszulanki dla wielodzietnych rodzin francuskich, 1937.

1930 21 VII – posyła pierwsze urszulanki szare do Francji, gdzie podejmują pracę, z polskimi dziewczętami, w fabryce sztucznego jedwabiu.

1937 18 II – na zebraniu literatów francuskich w Paryżu mówi o problemie pracy.

W prewentorium w Ucel, 1935.

W Ucel, 1931.

W STOLICY CHRZEŚCJAŃSTWA

Nowe dzieło czcigodnej matki Ledóchowskiej

9 dla Polaków 30 70

Kurs nauzeucydziały w Rymie! Cóż to za pigny pomysł! Kóż to ośmielił się na tego rodzaju imprezę, jak nie Człowiek młody Ledóchowski, jenerał przelotny 53. Urzelnik Serco Jusko Koniego.

Zdawałoby się, że urządzenie kursu wakacyjnego dla nauzeucydziały w Rymie – to rzecz bardzo kosztowna i trudna do zrealizowania.

Tymczasem dla Młodego Ledóchowskiego niemażoży nie kosztowały i słowem. Stwierdził bowiem, że nienależy pignybył Polaków z Poznaniem, zakładał kilkanaście domów po całej Polsce i przeznaczał się na teren Włocławskiego miasta. gdzie organizuje 9 miesieczny kursy kuracji wlokskiej i jenerał przelotny 53. Urzelnik Serco Jusko Koniego.

Wierzę, że ten kurs będzie miał wielkie znaczenie dla polskiej nauzeucydziały, zwłaszcza że w tym czasie w Warszawie odbywa się zjazd nauzeucydziały i jenerał przelotny 53. Urzelnik Serco Jusko Koniego.

Również w okresie wakacyjnym Matka Ledd chowska nie odpoczywa, albowiem zorganizowała dla polskich nauczycieli tak szereg kursów, jak również średnich miesięczny kurs o tym samym programie, jak przechodzą panienki w okresie 9 miesięcznym oczwycięcia tylko w podstawnym skrócie.

„Dziennik Bydgoski”, 1930.

1928 8 IX – otwiera pierwszy dom sióstr
(i pensjonat dla młodych Polek) w Rzymie.

1930 6 XI – otrzymuje od Piusa XI propozycję rozpoczęcia pracy przez Zgromadzenie w rzymskiej dzielnicy nędzy Primavalle.

1931 22 II – bierze udział w poświęceniu Konsulatu Polskiego w Rzymie.

1 X – otwiera dom akademicki dla studentek przy via Regina Giovanna di Bulgaria 23 w Rzymie.

1932 28 XI – w Rzymie odwiedza ją Ignacy Paderewski, dając przy okazji koncert dla mieszkających w domu studentek.

1939 29 V – umiera w Rzymie w opinii świętości.

Z uczestnikami pielgrzymki z Polski, 21 IV 1930.

Dom przy via Cavour – pierwsza siedziba urszulanek SJK w Rzymie i pensjonat dla młodych Polek (od 1928).

Kard. Marchetti-Selvaggiani dokonuje inauguracji
kuchni dla bezrobotnych, Rzym, via Boccea (Villino).
1931.

Zuchennicami z Pniew, przybyłymi
na kanonizację Andrzeja Boboli.
[1938]

Studentki z urszulańskiego domu przy via Regina di Bulgaria na przyjęciu w Konsulacie Polskim w Rzymie, 1932.

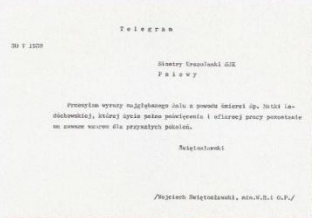
Working with Polish Women in France.

Nasza polityka – to miłość Boga, to miłość Ojczyzny. I dla tej polityki miłości gotowe jesteśmy poświęcić i siły, i czas, i życie.

św. Urszula

Dyplom Orderu Odrodzenia Polski, 1927.

Kondolencje Wójciecha Świętosławskiego, ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po śmierci Urszuli Ledóchowskiej, 30 V 1939.

Zyczenia jubileuszowe od prof. Heleny Radlińskiej, twórczyni pedagogiki społecznej w Polsce, 17 IV 1937.

Mł. Małgorzata Winkiewicz z Kusa (14 lat), laureatka i nagrody w ogólnopolskim konkursie literacko-plastycznym: M. Urszula Ledóchowska widziana oczami dzieci i młodzieży. W konkursie, rozstrzygniętym 10 IV 2003 roku, wzięło udział 3476 uczestników ze szkół podstawowych, gimnazjalnych oraz ponadgimnazjalnych. Nadesłano 2979 prac plastycznych i 497 prac literackich.

Wszystko Bogu oddaję, bo Jemu jednemu należy się chwala. Używaj On do swych dzieł mynych stworzeń i akurat mnie zechciał sobie wziąć!

św. Urszula

Z prezydentem Ignacym Mościckim w Pniewach, 1927.

Dyplom honorowego członkostwa Stowarzyszenia Kobiet Polskich.

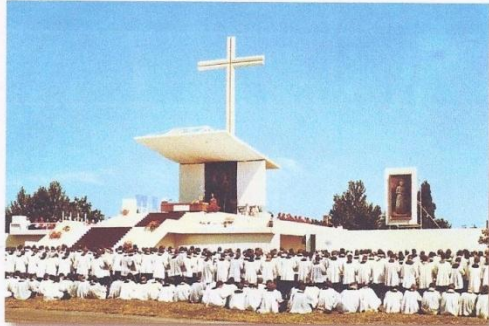
Dyplom Złotego Krzyża Zasługi, 1937.

Dyplom Krzyża Niepodległości (z podpisu Józefa Piłsudskiego), 1930.

The Golden Cross of Merit In Recognition of Mother Ursula's Service to Poland.

**BEATYFIKACJA URSZULI LEDÓCHOWSKIEJ
POZNAŃ, 20 CZERWCA 1983**

Pierwsza w historii beatyfikacja na polskiej ziemi.

Wpisując matkę Urszulę Ledóchowską w poczet błogosławionych, pozostawiamy ją Kościołowi w Polsce i Zgromadzeniu Sióstr Urszulanek - na chwałę Bożą, ku podniesieniu dusz ludzkich i ich wiecznemu zbawieniu.

Jan Paweł II

Uczmy się patrzeć ku niebu, a ziemia przestanie być przybytkiem zawiści, buntu i zła.

św. Urszula

**PRZEWIEZIENIE CIAŁA URSZULI LEDÓCHOWSKIEJ Z RZYMU DO POLSKI
MAJ 1989**

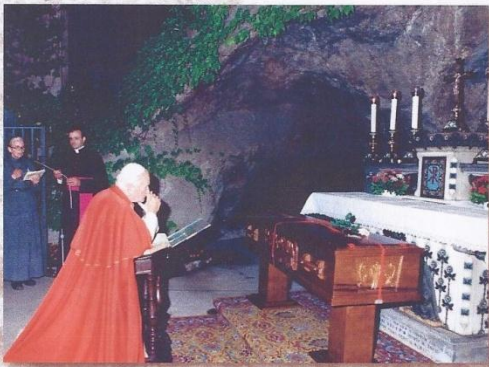
Droga Matko, wracasz na ziemię ojczystą. Długa była Twoja droga, która Cię z ziemi ojczystej wyprowadziła. Wyprowadziła na szlaki Ewangelii...

Kres Twojego życiowego pielgrzymowania zastał Cię nie na ziemi ojczystej, ale tutaj, w Rzymie, do którego wciąż wracałaś. A wracałaś wzywana potrzebami Stolicy Świętej, głosem Papieża, który znał i cenił Twoją apostołską działalność i potrzebował jej tutaj, w Rzymie. I tu Cię zastała śmierć na niedługi czas przed wybuchem drugiej wojny światowej.

Wracasz teraz, wracasz do naszej Ojczyzny...

Zegnamy Cię serdecznie. Wiemy, że ziemia ojczysta ma prawo do Twojej obecności.

Jan Paweł II, Nabożeństwo majowe w ogrodach watykańskich w przeddzień przewiezienia relikwii bł. Urszuli z Rzymu do Polski, 11 V 1989

Pozegnanie w ogrodach watykańskich.

Mój kraj jest piękny, dla narodu polskiego piękniejszy nad wszystko. Może mi powiecie, że są piękniejsze okolice, ładniejsze miasta, bogatsze prowincje w innych krajach... Owszem, zgadzam się z tym. Ale dla nas jest tylko jedno piękno, co może nas zadowolić i uszczęśliwić: nasza Polska, nasza droga Ojczyzna!

św. Urszula

Powitanie na pl. Zamkowym w Warszawie.

Beatification of Mother Ursula

by John Paul II,
Poznań, Poland,
June 20, 1983.

* Transfer of Her
Incorrupt Body
from Rome to
Pniewy, Poland,
May 29, 1989

KANONIZACJA URSULI LEDÓCHOWSKIEJ
18 MAJA 2003, RZYM

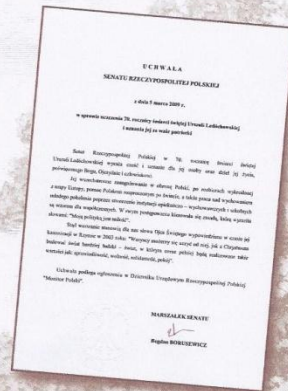
Wszyscy możemy uczyć się od niej, jak z Chrystusem budować świat bardziej ludzki – świat, w którym coraz pełniej będą realizowane takie wartości, jak: sprawiedliwość, wolność, solidarność, pokój.

Jan Paweł II, Kanonizacja św. Urszuli, 18 V 2003

Dziś, w naszych warunkach, wszystko powinno nas łączyć. To moje polityczne zadanie – uczyć wśród nas zrozumienia tego, że tylko trzymając się razem, możemy czegoś dokonać.

św. Urszula

Canonization of Mother Ursula by John Paul II, Rome, May 18, 2003

*** PROCLAMATION
OF ST. URSULA
LEDÓCHOWSKA
AS AN EXEMPLARY
PATRIOT,
BY THE POLISH SENATE,
ON MARCH 5, 2009**

WŚRÓD GÓRALI W ZAKOPANEM

Powiedziałbym, że była to osoba zdolna do wielkiej przygody. Miała tę zdolność do wielkiej, Bożej przygody, w której człowiek różne rzeczy czasem ryzykuje. Ona też ryzykowała, ryzykowała nawet czasem swoją dobrą opinię zakonną.

Jan Paweł II, Rzym, 2 XI 1980

1933 1 IV – otwiera pierwszy dom urszulanek w Zakopanem (willa św. Stanisława).

1938 25 VI – bierze udział w uroczystości poświęcenia kaplicy w nowo wybudowanym domu.

Dom i kaplica sióstr urszulanek SJK na Jaszczurówce, 1938.

Dnia 27 czerwca 1934 zakupiła Matka od p. Pawlicowej sąsiedni plac pod budowę kaplicy, od tak dawna oczekiwanej przez miejscowych górali. Sprawa budowy kaplicy i rozpoczęcia pracy wśród górali bardzo leżała Matce na sercu, toteż nie szczędziła dla niej trudu. W tym celu była osobiście u p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

z artykułu *Zakopane*, „Posłaniec św. Urszuli”, 1934.

Kard. Karol Wojtyła – Jan Paweł II u szarych urszulanek na Jaszczurówce.

Ochotnica dla dzieci góralskich.

Among the Highlanders in Zakopane.

*** John Paul II
visiting the
Ursuline Convent
in Jaszczurówka.**